

PARAULA I VIDA

Les vocacions sacerdotals

El 23 de gener celebrarem la beatificació del Dr. Josep Samsó, màrtir i rector de la parròquia de Santa Maria de Mataró. Estem preparant per al proper 25 d'abril la beatificació del P. Josep Tous, caputxí i sacerdot també del presbiteri diocesà de Barcelona.

Benet XVI ens recorda que «la missió del sacerdot en l'Església és irremplaçable». Encara que hi hagi una penúria de sacerdots a força regions, no s'ha de perdre mai la certesa que Jesucrist continua suscitant homes que, com els Apòstols, abandonant tota altra preocupació, es consagren totalment a la celebració dels sants misteris, a la predicació de l'Evangelí i al ministeri pastoral. Els preveres són precisament els qui, en nom de Crist, ofereixen a la comunitat cristiana aquests serveis bàsics, sense els quals la comunitat perdria ràpidament vigor i identitat.

La vida, com a do meravellós que Déu ens dóna, té un riquíssim sentit vocacional. Rebem la vida per esmerçar-la al servei del que Déu vol de cadascun de nosaltres. Una vida lliurada a Déu amb generositat és el camí més propici per escoltar i discernir la crida que el Senyor pugui fer a un jove per seguir la vocació que Ell vol donar-li. Quan als joves se'ls presenta la persona de Jesucrist en tota la seva plenitud, s'encén en ells una esperança que els impulsa a deixar-ho tot per seguir-lo.

La vocació sacerdotal és una crida de Déu i una resposta generosa per part de l'home. Tanmateix, per ajudar a escoltar la crida vocacional és molt important i gairebé indispensable la mediació dels preveres. En el llibre de Samuel de l'Antic Testament, hi ha una interessant narració de la vocació d'un noi que es deia Samuel. Però Samuel no coneixia prou bé la veu de Déu. Va ser el sacerdot Elí qui el va ajudar a discernir amb claredat la crida de Déu.

La vocació sacerdotal és una crida de Déu i una resposta generosa per part de l'home. Tanmateix, per ajudar a escoltar la crida vocacional és molt important i gairebé indispensable la mediació dels preveres. En el llibre de Samuel de l'Antic Testament, hi ha una interessant narració de la vocació d'un noi que es deia Samuel. Però Samuel no coneixia prou bé la veu de Déu. Va ser el sacerdot Elí qui el va ajudar a discernir amb claredat la crida de Déu.

Avui el Senyor continua cridant nois com Samuel que necessiten, en els primers moments, l'acompanyament de persones que, com Elí, els ajudin a descobrir que es tracta de la veu de Déu, a escoltar-lo i a discernir quina és autènticament la seva crida en la pròpia vida. Aquest servei és molt propi dels sacerdots, que tenen una missió indispensable en el desvetllament vocacional. Com també el tenen les famílies i les comunitats cristianes. En la carta pastoral *Les vocacions sacerdotals, do de Déu*, vaig dir que «necessitem comunitats parroquials fervoroses, espirituals, evangelitzades i evangelitzadores, en les quals hi hagi joves cristians capaços d'escoltar i d'acollir la crida de Jesús».

També és necessari, en el camí de resposta dels cridats, el servei dels professors i formadors dels seminaristes, tant en l'ordre de la formació humana com en la formació intel·lectual, espiritual i pastoral. Agraeixo, en aquest sentit, el treball del Rector i de l'equip de formadors del nostre Seminari diocesà, que dóna una sòlida formació en els àmbits esmentats, tenint una cura de la formació i la vida espiritual, amb la dedicació d'un director espiritual resident en el mateix Seminari, que constitueix una nota destacada del nostre Seminari.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Inscripció dels catecúmens

El dia 21 de febrer passat, primer diumenge de Quaresma, va celebrar-se a la catedral de Barcelona una eucaristia presidida per Mn. Felip-Juli Rodríguez, rector d'El Masnou i delegat diocesà per al Catecumenat. A l'ofertori de la celebració, seguint el *Ritual de la iniciació cristiana d'adults*, varen ser inscrites 40 persones de diverses nacionalitats, com mostra la fotografia. Totes elles són adultes i candidates a rebre, en la propera Vetlla Pascual, els sagraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. Aquests candidats procedeixen de diverses parròquies del nostre Arquebisbat i foren acompanyats pels seus rectors i els membres del Servei Diocesà per al Catecumenat.

Visita del Sant Pare a Barcelona

Resum de les paraules del Cardenal Arquebisbe de Barcelona, a la roda de premsa del 3 de març de 2010

El Sant Pare Benet XVI ha acceptat la invitació que li vaig fer i vindrà a Barcelona a presidir la consagració del Temple de la Sagrada Família. El Sant Pare vindrà el diumenge dia 7 de novembre d'aquest any per la celebració solemne en el nostre estimat Temple de la Sagrada Família.

És una notícia que té una dimensió mundial per tractar-se, en primer lloc, de la visita del Sant Pare, que sempre té aquest ressò, i en segon lloc, per venir a consagrar el Temple de la Sagrada Família que és un monument religiós patrimoni de la humanitat.

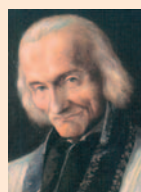
En nom de tota l'arxidiòcesi de Barcelona i propi agraeixo moltíssim al Sant Pare la seva benvolença i la seva disponibilitat i sol·licitud apostòlica per haver acceptat fer aquesta visita amb motiu de la consagració del Temple de la Sagrada Família. Això posa en relleu també l'afecte que el Sant Pare té a la nostra arxidiòcesi i ciutat de Barcelona, a Catalunya i a tota Espanya. El Sant Pare visitarà el dia abans Santiago de Compostel·la, amb motiu de la celebració de l'Any Sant.

El nostre agraïment l'hem de manifestar amb el nostre afecte al Sant Pare, amb la nostra pregària constant pel seu ministeri de successor de l'apòstol Pere al servei de tota l'Església i amb el nostre acolliment filial, devot i entusiasta quan vingui a la nostra ciutat de Barcelona.

La visita del Sant Pare Benet XVI confirmarà la nostra fe, enfortirà la nostra esperança i esperonarà la nostra caritat. Serà per a tots nosaltres un autèntic do de Déu. Ens hem de preparar espiritualment per la visita del Sant Pare, del Bisbe de Roma i successor de l'apòstol sant Pere que és el principi i fonament de la unitat de tota l'Església. La presència del Papa en la consagració d'aquest Temple de la Sagrada Família manifesta la importància que té el matrimoni i la família per al bé de les persones, de l'Església i de la societat i com s'ha de treballar al servei de la defensa i ajut a les famílies.

Des d'ara demano i agraeixo la col·laboració necessària de les parròquies, comunitats, moviments, associacions, institucions i escoles d'Església, així com de les autoritats, institucions i mitjans de comunicació al servei d'aquesta important visita.

Pensaments de sant Joan M. Vianney

Es fa un gran dejuni, que és molt agradable a Déu, quan lluitem contra l'amor propi, contra l'orgull, contra la repugnància a fer allò que no ens agrada. Us donaré la meua recepta: Si aquestes volen venir (les ànimes pecadores), jo m'encarrego de fer penitència per elles. Els poso una penitència molt petita, i jo faig la resta.

Uno hace un gran ayuno, que es muy grato a Dios, cuando combate su amor propio, su orgullo, su repugnancia a hacer lo que no le gusta. Voy a daros mi receta: Si estas quieren venir (las almas pecadoras), yo me encargo de hacer penitencia por ellas. Les pongo una penitencia pequeña y yo hago el resto.

(Cura de Ars, Su pensamiento, su corazón, Editorial La Hormiga de Oro, Barcelona 1994)

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços, em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abundin els rius en la solitud, perquè begui el meu poble que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.»

▶ Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

El altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantajosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he vingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que prové d'haver cregut en Crist, vull dir aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint en la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres». Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor». Jesús digué: «Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 43,16-21)

Así dice el Señor, que abrió camino en el mar y senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, tropa con sus valientes; caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue. «No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto, ríos en el yermo. Me glorificarán las bestias del campo, chacales y avestruces, porque ofreceré agua en el desierto, ríos en el yermo, para apagar la sed de mi pueblo, de mi escogido, el pueblo que yo formé, para que proclamara mi alabanza.»

▶ Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha sido grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sió, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Crist perdona la dona adúltera. Pintura de Lucas Cranach (s. xv). Museu de Capo di Monte (Nàpols)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los filipenses (Flp 3,8-14)

Hermanos: Todo lo estimo pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo estimo basura con tal de ganar a Cristo y existir en él, no con una justicia mía, la de la Ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe.

Para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, para llegar un día a la resurrección de entre los muertos. No es que ya haya conseguido el premio, o que ya esté en la meta: yo sigo corriendo a ver si lo obtengo, pues Cristo Jesús lo obtuvo para mí.

Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, para ganar el premio, al que Dios desde arriba llama en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudia a él, y, sentándose, les enseñaba.

Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?» Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo. Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra.» E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó solo Jesús, con la mujer, en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?» Ella contestó: «Ninguno, Señor.» Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más.»

COMENTARI

Tampoc jo et condemno

En aquest últim diumenge de Quaresma llegim l'episodi de la dona adúltera. És una pàgina evangèlica molt bonica que no pertany a l'evangeli de Joan, sinó a una antiga tradició que va ser incorporada a aquest evangeli en el segle III. En alguns manuscrits la trobem dins l'evangeli de Lluc amb el qual comparteix moltes característiques. Malgrat això, la seva canonicitat, el seu caràcter inspirat i el seu valor històric resten fora de dubte.

De part dels seus acusadors la dona pateix un procés de degradació que va en augment. La porten al temple a la força, la col·loquen enmig de la gent i no la deixen parlar. Els escribes i fariseus imme-

diatament es dirigeixen a Jesús, acusant-la d'adulteri i dictant ja la sentència. Certament la Llei condemnava a mort les adúlteres, però ells ja l'havien condemnada en el seu cor. La dona és una víctima excel·lent per posar Jesús a prova i poder-lo acusar, que de fet és el que volien els màxims representants de la Llei.

Ara bé, en el moment oportú Jesús i amb una bona dosi d'ironia pronuncia una frase lapidària que desmunta el cor endurit dels acusadors: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres». Avergonyits, tots es retiren amb el cap baix. La dona, en canvi, recupera la seva dignitat i rep el perdó de Jesús.

Potser a nosaltres ens passa quelcom de semblant. Orgullosos de nosaltres mateixos, dels nostres béns, de les nostres seguretats, de la nostra autoritat, ens costa poc de jutjar i condemnar l'altre, si més no, mitjançant el prejudici o l'etiqueta fàcil, la crítica destructiva o la ironia maliciosa. Ens costa poc apuntar el dit contra el germà, en lloc d'apuntar-lo cap al nostre cor. Ens costa poc d'aferrar-nos a la llei en busca de protecció i justificació, en lloc d'obrir-nos a la misericòrdia i el perdó, com féu Jesús amb la dona adúltera.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 / Sl 22 / Jn 8,12-20 ■ **dimarts**: Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30 ■ **dimercres**: Dn 3,14-20.91-92.95 / Dn 3,52.53.54.55.56 / Jn 8,31-42 □ **dijous**: Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38 ■ **divendres**: Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42 ■ **dissabte**: Ez 37,21-28 / Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56 ■ **diumenge** vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.): *Processó*: Lc 19,28-40. *Missa*: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Lc 22,14-23,56.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La mateixa fe és gràcia: *la gràcia de la fe*

La Carta als Romans ofereix una notícia bàsica sobre la justificació per la fe segons sant Pau: «Ara, al marge de les obres de la Llei, s'ha manifestat la justícia salvadora de Déu, de la qual donen testimoni el llibre de la Llei i dels Profetes. Per la fe en Jesucrist, Déu dóna la seva justícia a tots els qui creuen, sense fer cap distinció, ja que tots havien pecat i vivien privats de la glòria de Déu» (Rm 3,21-23).

Déu té un disseny de salvació per a tots els homes, per al poble jueu i per als pagans: ens vol donar la vida eterna de la qual és un primer acte el pas del pecat a la gràcia de la justificació que ens fa amics i fills de Déu. Aquest pas es fa per la iniciativa de Déu, que desvetlla la fe en els cors per tal que puguem rebre la *justícia de Crist* que ens fa justos a nosaltres.

Vol dir que la iniciativa de la salvació ve de Déu i que aquesta iniciativa es concreta en la gràcia de la fe, tant per als jueus com per als pagans (disseny de la salvació

de Déu en la història). La mateixa fe és obra de Déu en l'home.

La justificació es realitza per la fe: «al marge de les obres de la Llei» (Rm 3,21) no pas pels mèrits propis, sinó per iniciativa de Déu que salva els pecadors. Així, Déu «per la fe en Jesucrist dóna la seva justícia a tots els qui creuen» (Rm 3,22).

La resta del capítol tercer de Romans reb la clau: si és Déu qui ens «fa justos purament per gràcia» (v. 24); si Crist «que és just, fa justos els qui viuen de la fe en Jesús» (v. 26), vol dir que la mateixa fe brota en el cristià com l'arribada gratuïta i inesperada de la gràcia de Déu: la mateixa fe és gràcia, de tal manera que podem parlar amb precisió de *la gràcia de la fe*.

La justificació —un tema ecumènic fonamental sobre el qual s'han fet uns apropaments decisius entre catòlics i protestants— consisteix, per tant, en el perdó dels pecats i en la recepció de la gràcia de Déu, tot per la gràcia de la fe.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

ENTREVISTA

ANTONIO GARCÍA RUBIO

De mossèn a monjo

Va néixer a Guadalix de la Sierra (Madrid) quan es va començar a rodar en aquell mateix poble la mítica pel·lícula de Berlanga *Bienvenido Mr. Marshall*.

El 19 de març de 1975 va ser ordenat sacerdot pel cardenal Tarancón i el mateix dia, 35 anys després, divendres passat, 19 de març, Antonio García Rubio ha iniciat el noviciat al madrileny Monestir de Santa Maria d'El Paular, un cop acabat un breu postulantat de dos mesos. A banda de la seva activitat com a prevere diocesà, Mn. Antonio García és escriptor; alguns dels seus llibres —de cartes, diàlegs compartits, diaris...— els ha fet amb el franciscà Francisco Castro Miramontes, rector del convent de San Francisco de Santiago de Compostel·la. Els dos darrers, que s'acaben de publicar, són *Gente por Jesús* (PPC) i *Historias que curan el alma* (San Pablo).

Per què fa el pas de prevere diocesà a la vida monàstica?

L'any 1987 vaig fer una primera experiència al Monestir d'El Paular, que es va truncar amb la mort sobtada del meu pare, als cinc dies d'haver-hi entrat. Això em va obligar a tornar a la vida diocesana per cuidar de la meua mare, però l'atracció per la vida monàstica ha romàs viva durant tots aquests anys en els quals he viscut una plenitud de vida parroquial i pastoral a Colmenar Viejo i en els barris de Tetuán, Vallecas i a la Cañada Real, a Madrid. Actualment em sento empès a una vida monàstica i em sento madur per a ella.

Deixa enrere 35 anys de prevere per entrar al noviciat d'El Paular; dues experiències diferents.

Per una banda, he viscut l'experiència de la Cañada Real, on l'Església es juga la seva veracitat pel seu servei als més pobres i, ara, em dirigeixo a la vida monàstica on s'expressa l'autenticitat de la fe de l'Església.

Per què decideix entrar a la vida monàstica?

Vaig entrar a la vida monàstica per una poderosa atracció del Misteri de Déu i, a més, —sense oblidar la meua llarga tasca pastoral— perquè considero que enmig d'un món de creixent increença és bo, necessari, que algunes persones ressaltin la vida de Déu enmig del món. I això és possible fer-ho a través de la vocació monàstica.

Òscar Bardají i Martín

¿Quién me ha empujado?

Se cuenta que en un puerto mediterráneo un niño resbaló y cayó al mar. Un hombre se lanzó al agua y salvó al niño. Una vez en tierra, todos los allí presentes aplaudieron y felicitaron efusivamente al héroe por su acto y su gran humanidad. Pero, el héroe estaba preocupado por otra cuestión. Miraba a su alrededor y se preguntaba:

«¿Quién me ha empujado, me ha echado al mar? ¿Quién sabía que yo fui campeón de natación?»

A veces nos preguntamos:

—«¿Quién me empujó, me motivó, me animó, me ayudó para que me lanzara a tal o cual vocación, trabajo o profesión, para que ayudara y sacara de un apuro grave a personas que vivían una situación difícil, de postración, de tristeza?»

¿Tal vez fue el testimonio de un sacerdote apóstol, de nuestros padres, de una persona espiritual, de un educador... despertando aquella voz que resonaba con insistencia, en nuestro interior y que *nos empujaba*?

—«Lanzar», «impulsar», «dar coraje», «ganar», «ánimo», «decisión», «brío», «esperanza», «fuerzas»... todo para seguir la propia vocación, la *llamada* para hacer el bien, realizarse, gastarse dándose a los otros con el fin de dar e infundir el don de Dios, el Evangelio de Jesús.

San Pedro en su segunda carta (1,10) dice: «Esforzaos en asegurar cada día más y más vuestra vocación y elección por medio de vuestras buenas obras.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

21. ✚ Diumenge V de Quaresma. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. Dilluns. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. Dimarts. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrojevo (†1606), bisbe de Lima.

24. Dimecres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.;

santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. Dijous. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. Divendres. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. Dissabte. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

PADRES E HIJOS

Hogares monoparentales

Immediatamente después de toda separación surgen dos hogares. Un *hogar monoparental*, constituido por el progenitor custodio y los hijos a su cargo, y un *hogar unipersonal*,

configurado en solitario por el progenitor que se ha ido de casa (y ha tenido la suerte de contar con un sitio donde cobijarse).

Vaya por delante que tengo el más profundo respeto y admiración por las familias que están a cargo de un solo progenitor. Soy consciente de las dificultades que debe afrontar una única persona para ejercer, a la vez, como padre y como madre, aunando la sensibilidad femenina y la dulzura maternal con la sensibilidad masculina y la autoridad paternal. Así las cosas, si a pesar de todas las trabas con las que se puede encontrar este progenitor solitario para educar y alimentar a la prole, es capaz de sacar a la familia adelante, amigo mío es para quitarse el sombrero. Merece nuestro reconocimiento y desejarle el mayor apoyo social.

En todo núcleo monoparental el adulto responsable siempre se plantea el dilema entre dedicar un mayor tiempo al trabajo, lo cual puede significar relegar a segundo término el cuidado de los niños, o intensificar este a costa de obtener menores ingresos. Y esta duda de gran calado puede provocar intensos cuadros de ansiedad y estrés, generados por un *sentimiento de autoculpabilidad*. La feminización de la pobreza sigue siendo, por desgracia, la tónica dominante en muchos de estos casos (aunque no se escapan los varones de este colectivo de penuria económica).

Como afirma un estudio de Lluís Flaquer, catedrático de la Universidad Autónoma de Barcelona, y sus colaboradores, «el hecho de que en las familias monoparentales el sustentador y el cuidador sea una misma persona crea una disyuntiva entre ingresos y atenciones a los niños cuyo intento de solución constituye una verdadera cuadratura del círculo».

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària per a joves a la catedral amb el Sr. Cardenal. «Amb vosaltres cada dia» (Mt 28,20), dijous 25 març (20 h), al cor de la Catedral.

Recés del bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull. Tema: Les 7 paraules de Crist. Recés de Quaresma. Diumenge 21 de març (9.30 - 18.00 h). Lloc: Casal Bellesguard. Inscripcions: Moviment de professionals catòlics de Barcelona.

Solidaritat amb les víctimes del terratrèmol de Xile. El cardenal arquebisbe demana que es facin oracions a l'Arxidiòcesi per totes les persones que han patit i pateixen les conseqüències d'aquesta calamitat. Càritas diocesana ha habilitat un compte corrent per rebre donatius: 2100-0965-50-0200130428.

Facultat de Teologia de Catalunya (Diputació 231). Juntament amb la Família Franciscana de Catalunya organitza la conferència a càrrec de Josep M. Esquirol, doctor en filosofia i docent a la Universitat de Barcelona sobre «L'experiència íntima: abisme i refugi». Dia 24 març (12 h). Entrada lliure.

PROSAC. Associació de Professionals Sanitaris Cristians. Conferència «L'objectiu de consciència en l'àmbit sanitari», pel Dr. Joan Carrera, expert en bioètica. Dia 24 (18 h) (Rivadeneyra 6, 3r).

Santuari de Pompeia (Riera Sant Miquel, 1 bis). Conferència per Josep M. Puigjaner i Matas, escriptor i filòsof, sobre «Vivències filosòfiques i humanístiques del darrer segle» i lectura de l'escrit de Josep M. Ainaud de la Sarte, historiador, «Els meus records de Pompeia». Dijous 25 (20 h).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Anglès 55). Conferència «El misteri de Déu que es revela en el seguiment de Jesús», per Joan Carles Elvira, monjo de Montserrat. Divendres 26 (19.30 h). Les Vespres s'avancen a les 19 h.

Conferència Quaresmal a Sant Pere del Masnou. Dilluns 22 març (21.30 h). Taula rodona amb la participació d'Isabel Elies (P. Sta. Creu de Cabriels), Josep Joan Roig (P. St. Feliu de Cabrera de Mar), David Izquierdo (P. St. Cristòfor de Premià de Mar), Mn. Mateu Terrats (P. St. Joan d'Hereta de Barcelona), Enrique López i Choni Alfonso (P. del Masnou).

Església de Sant Gaietà P. Teatins (c/ Consell de Cent 293). Concert de guitar-

Setmana Santa a la Catedral de Barcelona Del 28 de març al 4 d'abril de 2010

Diumenge de Rams. 10.15 h Laudes. 11 h Benedicció de Palmes i celebració de l'Eucaristia (*Acte emès per Ràdio Estel*), presideix les celebracions el Sr. cardenal arquebisbe, Mons. Lluís Martínez Sistach amb els membres del Capítol i altres preveres i diaques.

Dimarts Sant. 11 h Missa Crismal.

Dimecres Sant. 19.30 h Celebració Penitencial comunitària amb absolució individual.

Dijous Sant. (Dia de l'amor fratern) 19.30 h Missa de la Cena del Senyor (*Acte emès per Ràdio Estel*). 21.30 h Rés de Completes.

Divendres Sant. 10 h Ofici de Lectura i Laudes. 15 h al Pla de la Catedral, davant del Sant Crist de Lepant, Adoració de Jesús crucificat; Sermó de les Set Paraules, predicat pel M.I. Sr. Josep Serra i Colomer, canonge. (*Acte emès per Ràdio Estel i Ràdio Barcelona-SER Catalunya*). 17 h Acció Litúrgica de la Passió i Mort del Senyor (*Acte emès per Ràdio Estel*).

18.30 h. Viacrucis per l'Avinguda de la Catedral.

Dissabte Sant. 10 h Ofici de Lectura i Laudes.

Celebració de la Pasqua. 22 h del dissabte Sant, Vetlla Pasqual (el temple s'obrirà a les 21.30 h).

Dia de Pasqua. 10.45 h Cant de Laudes a l'Església de Sant Sever (c/ Sant Sever 11). 11.30 h (a la Catedral) Eucaristia presidida pel Sr. Cardenal arquebisbe i Benedicció Papal. (*Acte emès per Ràdio Estel*).

ra pel concertista australià Jacob Cordero. Diumenge 28 març (18 h).

Què ofereix l'Església als Joves? Sessió de reflexió i aprofundiment a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, organitzada per la Delegació Diocesana d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona. Dia 23 març (19 h) (c/ Rivadeneyra 6, 3r).

Tallers d'oració i vida (Mètode P. Larrañaga). Sessió de Perseverança. Diumenge 21 (17.30-19.30 h) (c/ Encarnació 62).

Trobada de formació carmelitana. «La pregària del principiant segons Sta. Teresa de Jesús», per Laia de Ahumada, escriptora. Dilluns 22 març, a les 20 h (Av. Diagonal 424 - Barcelona), i a les 21.30 h (Sant Miquel 44 - Badalona).

Pregària itinerant del quart diumenge. Dia 28 (18 h), a la parròquia de St. Francesc de Sales (Pg. de St. Joan 88).

Parròquia Sant Joan de Gràcia (Pl. Virreina, s/n). Dimecres 24 març (20.30 h) conferència quaresmal per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona.

20è Pelegrinatge a Fàtima, Santiago de Compostela i Pontevedra. Organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima, del 19 al 25 de maig. Sortint de Barcelona i Manresa. Informació i inscripcions: tels. 938 725 548 i 938 729 294 de 16 a 17 h i de 21 a 22 h.

Pastoral del Sordo en Barcelona. Celebracions de Semana Santa con signos para sordos. Ramos (sábado 27 marzo) (18.30 h): bendicció de ramos i missa en la Pquia. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, entrada por el jardí de c/ St. Marc).

Jueves Santo (19 h): missa de la Cena del Señor, en la Pquia. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent 114). Viernes Santo (12.30 h): la Pasión del Señor; (14 h) comida solidaria; (15 h): Via Crucis con proyección, en Pquia. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, c/ Benet Mercadé 25). Vigilia Pascual (Sábado 11 abril) (21 h): celebració pasqual i missa, en la Pquia. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent 114).

BREUS

Conveni solidari entre la Federació Catalana de Tennis i Càritas. Ha estat signat recentment per les dues entitats, dins del projecte Empreses amb cor.

Escolania de Montserrat. El dia 27 de febrer va celebrar la 6a Jornada de Portes Obertes amb l'objectiu de preparar l'entrada dels futurs aspirants. També, per iniciativa dels propis nois, el 5 de març oferiren un concert benèfic pels damnificats d'Haití a la Basílica de Santa Maria del Mar.

Conferències Quaresmals a la Concepció. El cardenal Antonio Cañizares, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, va inaugurar, el 21

de febrer, les conferències Quaresmals a la Basílica de la Puríssima Concepció. El cardenal Martínez Sistach i un bon nombre de preveres i diaques assistiren a la conferència que va ser seguida per molts fidels que ompliren el temple. El cardenal Cañizares va insistir en què cal revifar constantment l'esperit de la litúrgia i assenyalar la necessitat, també, de recuperar en l'Església el sentit de l'adoració i del misteri.

CURSETS

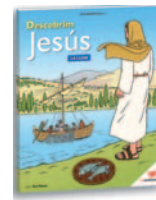
Curs de postgrau en Mística, Estètica i Simbologia. Organitzat conjuntament per la Universitat Pompeu Fabra i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) del 12 d'abril al 15 de juliol 2010. Informació: Telèfon 934 541 963 o secretaria@iscreb.org.

LLIBRES

Centenari de l'església de Santa Maria de Castelldefels. Amb motiu d'aquest centenari (1909-2009) la parròquia ha editat diverses publicacions: una revista en català i castellà, el llibre *L'església de Santa Maria de la Salut de Castelldefels*, de 206 pàgines, que és una miscel·lània sobre els cent anys d'història, i un altre llibre, titulat *Pinturas murales de la Iglesia de Santa María de Castelldefels*, amb abundants il·lustracions, escrit per Javier Clement i Jordi Orriols. Completa la informació un DVD sobre la mateixa església. El telèfon de la parròquia és el 936 651 290, i el correu electrònic: santamaria.345@bisbat.santfeliu.org.

Segon album de la Bíblia en còmic. Amb el títol *Descobrim Jesús*. La Llum, l'editorial BCN multimedia completa el díptic del Nou Testament. El primer àlbum *Descobrim Jesús*. La Paraula es va publicar el passat Nadal. *Descobrim Jesús*. La Llum inclou els episodis de la passió i resurrecció de Jesucrist i constitueix un material idoni per a la preparació i comprensió de la Setmana Santa. El projecte de la Bíblia en còmic es completarà d'aquí a un any amb la publicació dels dos àlbums de l'Antic Testament. El guió és de Toni Matas i els dibuixos de Picanyol.

PALABRA Y VIDA

Las vocaciones sacerdotales

El 23 de enero celebramos la Beatificación del Dr. Josep Samsó, mártir y párroco de la parroquia de Santa Maria de Mataró. Estamos preparando para el próximo 25 de abril la Beatificación del P. Josep Tous, capuchino y sacerdote también del presbiterio diocesano de Barcelona.

Benedicto XVI nos recuerda que «la misión del sacerdote en la Iglesia es irremplazable». Aunque haya una penuria de sacerdotes en bastantes regiones, no se ha de perder nunca la certeza de que Jesucristo continúa suscitando hombres que, como los Apóstoles, abandonando cualquier otra preocupación, se consagran totalmente a la celebración de los santos misterios, a la predicación del Evangelio y al ministerio pastoral. Los sacerdotes son precisamente los que, en nombre de Cristo, ofrecen a la comunidad cristiana estos servicios básicos sin los cuales la comunidad perdería rápidamente vigor e identidad.

La vida, como don maravilloso que Dios nos da, tiene un riquísimo sentido vocacional. Recibimos la vida para dedicarla al servicio de lo que Dios quiere de cada uno de nosotros. Una vida entregada a Dios con generosidad

es el camino más propicio para escuchar y discernir la llamada que el Señor puede hacer a un joven para seguir la vocación que Él quiere darle. Cuando a los jóvenes se les presenta a la persona de Jesucristo en toda su plenitud, se enciende en ellos una esperanza que los impulsa a dejarlo todo para seguirlo.

La vocación sacerdotal es una llamada de Dios y una respuesta generosa por parte del hombre. Sin embargo, para ayudar a escuchar la llamada vocacional es muy importante y casi indispensable la mediación de los sacerdotes. En el libro de Samuel del Antiguo Testamento, hay una interesante narración de la vocación de un joven que se llamaba Samuel. Pero Samuel no conocía suficientemente la voz de Dios. Fue el sacerdote Elí el que lo ayudó a discernir con claridad la llamada de Dios.

Hoy el Señor continúa llamando a jóvenes como Samuel que necesitan, en los primeros momentos, el acompañamiento de personas que, como Elí, los ayuden a descubrir que se trata de la voz de Dios, a escucharlo y discernir cual es auténticamente su llamada en la propia vida. Este servicio es muy propio de los sacerdotes, que

tienen una misión indispensable en el despertar vocacional. Como también lo tienen las familias y las comunidades cristianas. En la carta pastoral «Las vocaciones sacerdotales, don de Dios», dije que «necesitamos comunidades parroquiales fervorosas, espirituales, evangelizadas y evangelizadoras, en las cuales haya jóvenes cristianos capaces de escuchar y de acoger la llamada de Jesús».

También es necesario, en el camino de respuesta de los llamados, el servicio de los profesores y formadores de los seminaristas, tanto en el orden de la formación humana como en la formación intelectual, espiritual y pastoral. Agradezco, en este sentido, el trabajo del Rector y del equipo de formadores de nuestro Seminario diocesano, que da una sólida formación en los ámbitos mencionados, cuidando la formación y la vida espiritual, con la dedicación de un director espiritual residente en el mismo Seminario, que constituye una nota destacada de nuestro Seminario.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona